Tafelrede uitgesproken op 27 november 2009 door Cisca Griffioen

Vandaag hebben we geen medailles, maar wel twee voordrachten.

Reinier Schlingemann is van huis uit oogarts. Vanuit zijn betrokkenheid bij de ellende die oogziekten als maculadegeneratie veroorzaken heeft hij onderzoek gedaan en doet dat nog steeds naar de factoren die kunnen voorkómen dat bloed en bloedvaten kruipen waar ze niet mogen gaan en zo letterlijk de patiënten het zicht benemen. Vanuit de medische hoek kwam hij terecht bij groeifactoren en hun remmers en dus in de eiwitten.

Peter Timmerman is van huis uit chemicus en richt zich in zijn huidig onderzoek op mogelijkheden om synthetische methoden om eiwitoppervlakten functioneel te reconstrueren en dat vervolgen te kunnen toepassen voor de Geneeskunde (synthetische vaccins).

Je kunt dus afhankelijk van het gezichtspunt zeggen dat alle wegen van het Genootschap of in ieder geval van zijn nieuwbenoemde hoogleraren leiden tot eiwitten of tot de Geneeskunde. We zien in beide hoogleraren een combinatie waaruit duidelijk is dat moderne Geneeskunde niet meer zonder fundamentele kennis van de natuurwetenschappen kan; het omgekeerde – dat chemie niet zonder toepassing in de Geneeskunde kan bestaan zou ik niet durven zeggen.

Maar hoe dan ook is het inspirerend om te zien dat beoefenaren van de verschillende wetenschapsgebieden die door het Genootschap worden bestreken over de grenzen van hun eigen discipline heen kunnen kijken en daardoor een essentiële bijdrage leveren aan vooruitgang door bundelen van de krachten en deskundigheid.

Als we de geschiedenis van het Genootschap overzien weten we dat het in 1790 is opgericht door Andreas Bonn als Genootschap ter Bevordering van de Heelkunde. In die tijd gaf dit uitdrukking aan de grote verbondenheid tussen Anatomie en het werk van de chirurgijns. In de 19^{e} eeuw werden de natuurwetenschappen toegevoegd en ontstonden er secties. Daarna kwam ook nog afsplitsing van discipline gerichte wetenschappelijke verenigingen. De laatste decennia zagen we weer een omgekeerde beweging en kwamen onderlinge raakvlakken duidelijker in beeld. En dat blijft tot de dag van vandaag de inspirerende betekenis van het Genootschap waarin wetenschappers vanuit verschillende disciplines over de heg van hun eigen vakgebied heen kunnen kijken.

Ik wil dus ook graag en toast uitbrengen op het Genootschap waarin we ons realiseren dat de toekomst gebouwd wordt op de schouders van onze voorgangers!